

[Tholstrup.]

fået visse kategorier arbejdstøj; jeg skal nævne nogle enkelte priser: uldne arbejds-skjorter til 6—7—8 kr., uldne arbejds-bukser af militærklæde til 2 dollars, altså 10 danske kroner pr. par, undertøjer for halvanden krone — blot for at nævne nogle enkelte eksempler på, hvad vi kunne have fået til billige penge, til gavn for de folk, som skal producere betalingsmidlerne. Det er en af de ting, som det ærede medlem hr. Bjørner ikke har fået svar på ved sine henvendelser til dette udvalg, hvori man be-graver alle den slags ting.

Jeg kunne have lyst til at sige: Er det ikke den diskriminering af dollarslån, som den højtærede handelsminister var bange for, når man i stedet for at sige: der er frit indkøb fra sterlinglandene, men ikke fra dollarslandene — gør akkurat det samme ved kun at udstede valutabevillinger til sterlinglande og ikke til dollarslande? Er det ikke nøjagtigt det samme, som finder sted? Jeg kan ikke se nogen forskel, og jeg vil tro, at de amerikanske observatører her i landet heller ikke kan se nogen forskel. Jeg kan ikke se, at det skal komme os til skade, at vi får dollars forærende i masse-vis, så det svarer til danske kroner i hundred-millionvis, at det skulle betyde, at vor situation er forringet.

Jeg vil gerne slutte med at spørge: Hvordan vil den nuværende regering bære sig ad, når de gode forhold, vi har i dag, ændrer sig hen i retning af normale? Normale forhold betyder, at eksportpristallet igen går ned under importpristallet, at de danske landbrugsprodukter skal ned i nærheden af verdensmarkedets priser — som vel visse steder ligger på det halve af, hvad vi får for vore varer —, og at vi ikke længere får forærende hundreder af millioner i Marshallpenge. Hvordan vil regeringen så bære sig ad, når vi kommer ned til sådanne normale forhold, i modsætning til nu, da alle kon-junkturer blæser som den blideste medvind; vi nogensinde i Danmarks historie har set? Det kunne jeg godt lide at få at vide.

Einer-Jensen: Jeg tror ikke, der er anledning til at genopfriske den diskussion om dette spørgsmål, som vi for ikke så forfærdelig lang tid siden havde, også fordi adskillige af de ting, der nævnes i forslaget § 1, jo drøftes i vareforsyningsudvalget — ministeren oplyste iøvrigt, at et enkelt af spørgsmålene allerede er løst, og at andre er til videre undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at han som spåmand havde haft stor succes,

idet det, han for $\frac{3}{4}$ år siden havde fremført som en slags spådom, var gået i opfyldelse. Ja, det er der jo ingen grund til at beklage, og man kan måske deraf udlede, at det ærede medlem fortsat skal have lov til at være spåmand, at han kan regne med, at så snart der er nogen som helst mulighed for at gennemføre lempelser med hensyn til importen af alle de ting, der er nævnt i § 1, vil det også ske. Både ministeren og jeg kan sige mit parti er helt enige i ikke at ville opretholde restriktioner, der må siges at være unødvendige. Men det ærede medlem må nu undskylde: for os er der også det hensyn at tage — og det er for os ikke det mindste —, at der må skaffes arbejde til danske arbejdere, og at det derfor først og fremmest er råjern og skibsplader fremfor dæk og slanger til bilerne, vi skal have til landet — dæk og slanger til lastbiler er som bekendt givet fri. Hvad de varer angår, som er absolut nødvendige for os, har ministeren ved forskellige lejligheder vist, at her lemper han, lige så snart der er mulighed. Men når det ærede medlem og hans parti foreslår at lukke op for alle de varer, der er nævnt i § 1, kan det for os kun betyde, at man tager mere hensyn til handelen end til de danske arbejdere.

Grue-Sørensen: Det lovforslag, som retsforbundet her fremsætter, er en sammenfatning af de to forslag, som dette parti i fjor fremsatte her i tinget, og som led den triste skæbne at blive henvist til udvalget angående forslaget til vareforsyningsloven og dør formodentlig er indført i glemselens bog, da man ikke siden har hørt om dem.

De ønsker, som ligger bag det her fremsatte forslag: friere indførsel af de absolut nødvendige reservedele til reparation af vor efterhånden noget medtagne og udslidte maskinpark og fri indførsel af traktorer, lastbiler m. m., tiltrådte mit parti i fjor, og vi vil gøre det igen i år.

Den fornyelse af vore maskiner i industri, landbrug og håndværk, som i de senere år har fundet sted, har på ingen måde været tilstrækkelig til at opretholde effektiviteten i produktionen, og den eneste måde at modvirke denne manglende fornyelse på er at holde de ældre, noget slidte maskiner i forsvarlig stand, indtil vi når frem til det tidspunkt, da der kan ske en naturlig fornyelse.

Under behandlingen af disse lovforslag i fjor fremhævede nogle af ordførerne, og da også jeg, hvor uhensigtsmæssige de daværende tilstande med anvendelse af hjemmelavede reservedele var både for erhver-